

Davide Bais wint de zevende etappe van de Ronde van Italië. FOTO AFP

Bais verrast met winst van bergetappe Giro

GRAN SASSO D'ITALIA Davide Bais heeft de mooiste zege uit zijn loopbaan geboekt. De 25-jarige Italiaan schreef de zevende etappe van de Ronde van Italië op zijn naam.

Bais loste op de laatste meters naar de besneeuwde top van de Campo Imperatore zijn medevluchters Karel Vacek en Simone Petilli. De Italiaan, uitkomend voor Eolo-Kometa, reed bijna de hele etappe op kop met de Tsjech Vacek en zijn landgenoot Petilli.

Wielierliefhebbers keken vooraf reikhalzend uit naar de slotklim van ruim 26 kilometer naar de finish. Vooral het laatste gedeelte naar de top leek geschikt voor een aanval van kanshebbers voor de eindzege van de Giro.

Maar Remco Evenepoel en Primoz Roglic bleven naar elkaar kijken, tot groot genoeg van roze-truidrager Andreas Leknessund. Evenepoel kwam met een achterstand van 3.10 als vierde over de finish, met Roglic in zijn wiel.

Evenepoel, woensdag tweemaal gevallen, blijft de nummer 2 van het klassement. Hij heeft nog steeds een achterstand van 28 seconden op Leknessund. Roglic heeft in de eerste etappes van de Italiaanse rittenkoers een achterstand van 44 seconden op Evenepoel opgelopen.

Marc Hirschi won de derde etappe van de Ronde van Hongarije. De Zwitser van UAE Team kwam solo over de finish en nam ook de leiderstrui over van de Nederlander Fabio Jakobsen.

Vollering kan weer juichen in Spanje

Een kleine week nadat ze naast de eindzege van Vuelta greep, won Demi Vollering de eerste etappe van de Ronde van Baskenland. Ze kwam in de stromende regen solo over de finish. Haar ploeggenote Marlen Reusser werd tweede met een achterstand van 47 seconden. Vuelta-winnares Annemiek van Vleuten eindigde als vierde. Ze kwam eerder in de etappe ten val. „Gelukkig kon ik terugkeren voor de slotklim, maar ik heb wel een pijnlijke heup en pols”, zei ze aan de finish.

Judoka Steenhuis verovert brons op WK

DOHA Judoka Guusje Steenhuis heeft bij het wereldkampioenschap judo in Qatar brons veroverd in de klasse tot 78 kilogram.

De 30-jarige Nederlandse versloeg in Doha in de strijd om het brons Ma Zhenzhao uit China. Steenhuis won op shido van de Chinese in de golden score. Steenhuis was in de halve eindstrijd met waza-ari verslagen door de Française Audrey Tcheuméo.

De judoka haalde vorig jaar wel de finale van het EK. Toen verloor ze van de Duitse Alina Böhm, die ze in Doha in de kwartfinales uitschakelde. Steenhuis won eerder van Khuslen Otgonbayar uit Mongolië en de Nieuw-Zeelands Moira de Villiers.

Ze zorgt voor de tweede Neder-

landse medaille op dit WK. Eerder won debutante Joanne van Lieshout brons in de categorie tot 63 kilogram.

In dezelfde klasse als Steenhuis plaatste Natascha Ausma uit Lippenhuizen zich ten koste van Georgika Wesley Djengue Moune uit Kameroen voor de derde ronde, maar daarin was de Italiaanse Alice Bellandi te sterk.

Michael Korrel verloor in de klasse tot 100 kilogram al in de tweede ronde. De regerend Europees kampioen liet zich in zijn eerste partij verrassen door de Hongaar Zsombor Vég. In dezelfde klasse werd Simeon Catharina in de achtste finales uitgeschakeld door de Rus Arman Adamjan, die uitkomt onder neutrale vlag. Hij verloor in de golden score op straffen.

Thewis Hobma gaat

Het klinkt niet heel overtuigend uit de mond van Thewis Hobma. De nestor van de eerste klasse-fierljeppers staat bekend als iemand die altijd wil presteren, maar hij zegt dat zijn seizoen geslaagd is als hij plezier heeft.

EDWIN FISCHER

Plezier hebben in fierljeppen. Thewis Hobma zag lang niet dat de lach ook belangrijk is bij het bedrijven van zijn geliefde sport. Door schade en schande is hij wijs geworden.

Toppers in een sport vergeten nog weleens dat het daar allemaal mee begonnen is, maar dat plezier hebben en prestaties leveren ook hand in hand moeten gaan. „Sels bin ik yn it ferline ek fierstentefolle dwaande west mei fierder, better”, zegt Hobma. „Alles foar it risseltaat.”

Het blinde najagen van prestaties heeft Hobma achter zich gelaten, zegt hij. Tegelijkertijd zegt hij dat in een sport als fierljeppen plezier toch voor een heel groot deel gevoed wordt door de zoektocht naar verbetering – in techniek en daardoor ook met afstanden. Want uiteindelijk komt het hoge woord er nog uit bij de 39-jarige Harlinger: „Myn persoanlik rekôrd ferbetterje, sit wol yn it kopke.”

Zijn beste afstand zette Hobma neer in zijn, zeker qua afstanden, beste seizoen 2019. In dat jaar was hij topfit. Nadat hij op 20 juni op de schansen van Burgum met 21,34 voor het eerst over de 21 meter ging, sprong hij elf dagen later op dezelfde accommodatie naar zijn persoonlijk record van 21,41.

„Dat wie in topjier”, zegt hij. „Ik woe yn 2020 gewoan fierder gean, mar ja, koroana.” Zoals bij veel sporten gooide de pandemie behoorlijk wat roet in het eten. De fierljeppers hadden nog het geluk dat er uiteindelijk vanaf half juli nog een mini-seizoen gesprongen kon worden.

Hobma trainde in die resterende maanden keihard. „As wy dan dochs noch springe koenen, woe ik de fitteste fan eltsenien wêze. Mar troch de ûnderbrekking ha ik dat sûnder basis dien. Dêrtroch ha ik it hielendal ferkloate foar mysels.”

Hij stopte, het lijf wilde niet meer. De linkerknie, de rechterelleboog, tegenstribbelende ledematen. Hobma trainde wel wat, bezocht een sportschool, maar serieus fierljeppen was voorbij. Toch nam hij geen genoegen met een einde van zijn ljeppercarrière. „Ik kin net sporte om it sporten, ha ik trochkrigen. Ik moat sporte mei in doel.”

Vanwege de lichamelijke ongemakken bezocht hij toch maar weer eens een arts. Diens conclusie was dat hij zijn lijf weer moest gaan prikkelen; sportief belasten, maar wel de eigen grens aanvoelen. Dat trok de gymleraar over de streep.

Al had ook Oane Galama een aandeel in de terugkeer van Hobma. „Yn 2021 siet ik oan de ein fan it seizoen as in âld mantsje op 'e bulte. Ik ha doe wat mei Oane praten. Hy hie syn ideeën en hy socht eins ien dy't mei him traine woe yn de winter. Sa is it wer begûn.”

Fierljepseizoen telt 23 wedstrijden

Het seizoen 2023 start zaterdag traditiegetrouw op de schansen in Buitenpost. Waar eerder op de dag de derde- en tweedeklassers hun overture beleven, komen de eersteklasse-springers in de avond in actie. Het is de eerste van twintig voor het FLB-klassement meetellende ljepperies. Daar behoort ook het Fries kampioenschap weer bij. Het FK (19 augustus) keerde op verzoek van de springers terug als klassementswedstrijd. Daarnaast zijn er nog drie andere, traditionele, evenementen. Op zaterdag 1 juli is in Zegveld de tweekamp Holland-Friesland, wordt op zaterdag 5 augustus de NFM gehouden en sluiten de ljeppers op zaterdag 2 september in IJlst af met het NK.

Twee weken na het NK van dat jaar had Galama de eerste training op weg naar het seizoen 2022 alweer gepland. Hobma ging met frisse moed aan de slag, maar moest van heel ver komen. Lachend: „Nei dy earste training ha ik oardel wike lêst fan alles hân. Oane wie sa fit en ik hie eins hast twa jier neat mear dien. Ik tink dat it healwei jannewaris wie dat ik einliks leuk mei Oane meidwaan koe.”

Anvankelijk was de inzet om met plezier zijn trainingsmaat te helpen, maar al snel kriebelde het weer. Hobma wilde weer gaan springen. „Ik bin sa gek fan it spultje fierljeppen”, bekennt hij. En dus startte hij het seizoen 2022 in de derde klasse. „Yn 'e leite, mar wol mei it doel om nei de earste promoasje/degradaasje yn de earste klasse te kommen.”

Daarin slaagde hij glansrijk. De rest van het seizoen bleef hij steken in de zogenoemde mixed-klasse. Ofwel een seizoen, zeker afgezet tegen zijn status als topljepper, in de marge.

Pratend over het seizoen dat zaterdag begint in Buitenpost komt gaandeweg de ambitie in Hobma weer bovendrijven. „Oane en ik ha in fylosofy oer it ljeppen. Dêr ha wy de hiele winter mei dwaande west en ús trainings op makke. Wy ha sa hurd traint, mar ek sa folle wille hân. Sels bin ik wer hast sa fit as yn 2019.”

En dus komt naast plezier ook presteren weer ter sprake. „Oane hat al faak tsjin my sein dat ik mysels net te leech ynskatte moat.” De Harlinger wil nog een keer knallen. „Nei de earste promoasje/degradaasje wol ik by de earste fjouwer, fiif yn it klassement stean. Dus weromkeere yn de topklasse. En ik wol ek wer oer de 21 meter springe dit jier. En ja, dan komt in nei persoanlik rekôrd ek yn byld.”

Aris verliest opnieuw in play-offs

RADBOUD DROOG

LEEUWARDEN Op het tandvlees. Technisch begaafd basketbal telt nu niet meer. Welkom in de play-offs.

ARIS	64
LEIDEN	72

Aris Leeuwarden verloor vrijdag met 64-72 van Leiden en staat met 0-2 achter in de halve finale van de nationale play-offs. Aris moet nu drie keer van Leiden winnen. Zondag is de derde wedstrijd, in Leiden.

Bij winst is de finale voor Leiden een feit, al zal de ploeg van Douglas Spradley zich nog niet rijk rekenen. Van onderschatting is geen sprake

meer. Daarvoor is Aris te taai. Te onvoorspelbaar ook en toch zeker ook te goed.

Maar vrijdagavond was Aris vooral te moe. De wedstrijd duurde voor de Leeuwarders een paar minuten te lang. Tot diep in het vierde kwart hield het team van Vincent van Sliedregt de viervoudig landskampioen knap bij. Bij een stand van 55-51, nota bene in het voordeel van de thuisploeg, brak het verzet. Leiden maakte 14 punten op rij en liep uit naar een niet meer in te halen voorsprong (55-65).

De teams verdedigden fel en de punten waren schaars. Dat het duel vanaf de vrijeworplijn werd beslist, wakte daarom geen verbazing. Leiden mocht maar liefst 28 keer aan-

leggen en gooide 23 keer raak. Aris kreeg 16 pogingen en scoorde slechts 11 keer. Zelfs Kristinn Pálsson, in de kwartfinale met 30 punten beslissend tegen Zwolle, slaagde er bijna niet in om de basket te vinden. Pas na 2 minuten in het derde kwart maakte hij zijn eerste treffer vanuit het veld.

„Een uitputtingsslag”, verklaarde Van Sliedregt. „We moesten opnieuw erg diep gaan. We hebben al heel veel moeten geven in de wedstrijd in Leiden, afgelopen woensdag. Op een gegeven moment is het gewoon op.”

Volgens captain Tim Hoeve, die in 14 minuten 11 punten maakte, is het een zware reeks wedstrijden. „Maar zijn dit wel de duels waar je het voor

met plezier op jacht naar record

Thewis Hobma (rechts) en Oane Galama maken plezier tijdens een training op de schans in IJlst. FOTO HENK JAN DIJKS

van Leiden: 'Wat een uitputtingsslag'

'We moesten opnieuw erg diep gaan. Op een gegeven moment is het gewoon op'

doet." In dit soort series voelt alles anders: „Je speelt op adrenaline.”

„Dit zijn de play-offs, rust bestaat niet meer”, verklaarde Leiden-coach Spradley woensdag al. Hij kijkt niet meer op van het moordende tempo, zo gaat dat in de finaleweken van het basketbal.

Maar eigenlijk had de coach van

Leiden geen recht van spreken. Leiden had tot het duel van woensdag tien dagen rust gehad. De Leeuwarders speelden vrijdag de vijfde wedstrijd in tien dagen. Morgen volgt wedstrijd elf.

Reinder Brandsma deed na een slijmbeursontsteking in de elleboog weer mee. Tom Kubank, die in de eerste wedstrijd een voetblessure opliep, ontbrak en is er ook zondag nog niet bij. Van Sliedregt en assistent Klaas Stoppels zullen een nieuwe puzzel moeten leggen, terwijl de pijnjes zich opstapelen en de wallen onder de ogen groter worden.

Van Sliedregt: „Ik slaap vier uur per nacht en doe verder niets anders dan met basketbal bezig zijn. Echt, ik heb heel veel aan mijn vrouw te dan-

ken. Zij zorgt voor onze drie dochtertjes, aan mij heeft ze al weken niet veel.” Drie keer winnen van Leiden: het lijkt op voorhand onmogelijk. „Geen idee of een club dat ooit is gelukt. Maar iemand moet het doen.”

Tim Hoeve gelooft er ook in. „In de EuroLeague won Real Madrid deze week na een 2-0 achterstand van Partizan. Als zij het kunnen...”

Overigens begon de wedstrijd vrijdag later dan gepland. Het scorebord viel uit omdat er koffie in een stroomhaspel terecht kwam en kortsluiting ontstond. Een per ongeluk omgegooide koffiebeker bleek de oorzaak. De aanstichter: de schrijver van dit artikel. Na een welgemeend excuus begon de wedstrijd een kwartier te laat.

Aris-speler Keevan Veinot probeert Deion Hammond van Leiden van zich af te houden. FOTO DIJKSMEDIA/ANNE WATERLANDER